

แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

The Motivation of Thai Tourists in Cultural Tourism at Yaowarat Khet Samphanthawong, Bangkok

ตุลา ไชยาศิริจันทร์โรจน์
สุวิมล ไชยพันธ์พงษ์**
ภาณุพงศ์ ศิริ**
สุวรรณโชติ ชุ่มเย็น**

บทคัดย่อ

แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มาใน 1) ด้านวัฒนธรรมเพื่อชมแหล่งท่องเที่ยวที่มีสถาปัตยกรรมไทย - จีน ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ 2) ด้านส่วนบุคคล เดินทางมาเพื่อทำบุญ 3) ด้านการพัฒนาตนเอง เดินทางมาเพื่อพบปะผู้คน

ในสังคม 4) ด้านอารมณ์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จากการศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเขตสัมพันธวงศ์กรุงเทพมหานครหน่วยงานที่ดูแลด้านการท่องเที่ยวของย่านเยาวราช ควรที่จะมีการส่งเสริม และสนับสนุนให้ชุมชนสร้างกิจกรรมใหม่ ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความหลากหลาย และเป็น การสร้างนวัตกรรมทางด้านการท่องเที่ยวของย่านเยาวราชเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมไทย-จีน แก่นักท่องเที่ยว และจากการศึกษาวิจัย คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในส่วนของการจัดสรรพื้นที่ไว้สำหรับอำนวยความสะดวก

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

** อาจารย์ประจำสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

สะดวกแก่นักท่องเที่ยว อาทิเช่น มีการสร้างที่นั่งพักสาธารณะ สร้างห้องน้ำสาธารณะเพิ่ม เป็นต้น เพื่อรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เยาวราช เขตสัมพันธวงศ์

Abstract

The motivation of Thai Tourists in cultural tourism at Yaowarat khet Samphanthawong Bangkok The purpose is 1. To study the general characteristics of Thai tourists in the cultural tourism at Yaowarat khet Samphanthawong Bangkok 2. To study the motives of Thai Tourists in cultural tourism at Yaowarat khet Samphanthawong Bangkok. Discovered that the majority of Thai tourists. 1) Come to the culture to see the tourist attractions, unique Thai-Chinese architecture is unique. 2) Personal come for pilgrimage. 3) Self development Come to meet people in society. and 4) emotional come to relax. Based on the research. "The motivation of Thai Tourists in cultural tourism at Yaowarat khet Samphanthawong Bangkok" travel agency of Yaowarat Area Should be promoted. and encourage the community to create new activities. in the tourist attraction to increase variety and innovation of tourism in Yaowarat khet Samphanthawong Bangkok to achieve learning about Thai-Chinese cultural tradition to tourists and from the research, the research team has suggested the allocation of space for the convenience of tourists, such as public seating.

Build public toilets and so on. to accommodate future expansion of tourists.

Keywords: Cultural Tourism, Yaowarat, Khet Samphanthawong

ความสำคัญและที่มา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนับเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่นำมาซึ่งรายได้หลักของประเทศด้วย เพราะประเทศไทยมีความได้เปรียบในเรื่องของทรัพยากรที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ขึ้น รวมทั้งยังได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากรัฐบาลในการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวทำให้อุตสาหกรรมการบริการภาคการท่องเที่ยวเติบโตอย่างรวดเร็ว การที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเพิ่มขีดความสามารถของเทคโนโลยี ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันนั้น ผู้ประกอบการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีการปรับตัวและพัฒนาศักยภาพของตนเอง เพื่อให้สามารถยืนหยัดอยู่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนตอบสนองความต้องการ ของนักท่องเที่ยวได้ (อภิสิทธิ์ เกษมพลกุล, 2558) เนื่องจากประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นภูเขา ทะเล ชายฝั่ง น้ำตก ที่มีภูมิอากาศที่เที่ยวได้ทั้งปี ทั้งฤดูร้อน ฤดูหนาว หรือฤดูฝน ประเทศไทยนั้นมีวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของไทย นอกจากนี้ประเทศไทยยังรับวัฒนธรรมและรูปแบบชีวิตจากชนชาติต่าง ๆ เข้ามาผสมผสานจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เช่น วันตรุษจีน เทศกาลกินเจของชาวไทยเชื้อสายจีน

ถนนเยาวราช เป็นถนนสายหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ระยะทางความยาวตลอดเส้นทางประมาณ 1 กิโลเมตร ได้รับการกล่าวขานและขนานนามว่าเป็น ถนนมังกร สร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ใช้ระยะเวลาในการตัดถนน 8 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2434 - 2443 เพื่อให้เยาวราชกลายเป็นสถานที่สำหรับส่งเสริมการค้าขาย เดิมทีชื่อ ถนนยุพราช และได้โปรดเกล้าพระราชทานนามใหม่ ว่า ถนนเยาวราช ถนนเยาวราชประกอบไปด้วยจุดสำคัญหลายจุด ซึ่งอยู่ในท้องที่แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ บริเวณถนนเยาวราชเป็นแหล่งชุมชนชาวจีน และชาวไทยเชื้อสายจีน เป็นจำนวนมาก จัดเป็นย่านธุรกิจการค้า การเงิน การธนาคาร ร้านทอง ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านค้า ฯลฯ รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานครโดยได้รับการขนานนามว่าเป็น ไชน่าทาวน์แห่งกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้แล้ว ถนนเยาวราชเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในช่วงเทศกาลกินเจ วันตรุษจีน เพราะเนื่องจากในพื้นที่มีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อถึงเทศกาลดังกล่าว บริเวณถนนเยาวราชจึงมีการจัดงานและมีความครึกครื้นเป็นพิเศษ ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจสำรวจการศึกษารแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับองค์กรต่าง ๆ และหน่วยงานราชการ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถที่จะนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนงานพัฒนาปรับปรุงการท่องเที่ยว การให้บริการให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว ของย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นทำให้คณะผู้วิจัยมีความสนใจสำรวจเรื่อง “แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร”

เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับองค์กรต่าง ๆ และหน่วยงานราชการ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถที่จะนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนงานพัฒนาปรับปรุงการท่องเที่ยว การให้บริการให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตในการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาสาระ
การวิจัยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษารแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

2. ขอบเขตด้านประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้าไปร่วมงานตรุษจีนไชน่าทาวน์เยาวราชที่ถนนเยาวราช ในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 603,750 คน ที่มา news.voicetv.co.th

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเยาวราช ตั้งแต่วันที่ 18 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560 ถึงวันที่ 25 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560 โดยใช้ตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความ

ผิดพลาดไม่เกิน 5% เท่ากับ 400 คน โดยการสุ่มแบบบังเอิญ

3. ขอบเขตด้านเวลา

เดือนมิถุนายน - เดือนตุลาคม 2560

ระเบียบวิธีดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มานำเสนอในรูปแบบของตาราง และความเรียง จากการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เพื่อให้ได้ผลตรงกับวัตถุประสงค์ในการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ข้างต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะ ซึ่งคณะผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษา เอกสาร ทฤษฎี แนวคิดต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้นซึ่งคณะผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยให้ผู้ทำแบบสอบถามเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 3 กระบวนการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด โดยเลือกระดับความสำคัญตามมาตราแบบอันตรภาคชั้น (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ระดับที่ส่งผล มากที่สุด

4 หมายถึง ระดับที่ส่งผล มาก

3 หมายถึง ระดับที่ส่งผล ปานกลาง

2 หมายถึง ระดับที่ส่งผล น้อย

1 หมายถึง ระดับที่ส่งผล น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาปัญหา

และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิธีการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวเยาวราช โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 400 ชุด เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

2. การศึกษาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ศึกษาจากเอกสาร ได้แก่ รายงาน แนวความคิด ทฤษฎี เอกสาร วิทยานิพนธ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งปรับปรุง และดัดแปลงเพื่อสร้างกรอบแนวความคิดการศึกษา

3. ในการศึกษาจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ การศึกษาภาคสนาม (Field Research) ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีทั้งแบบสอบถามปลายเปิด และแบบสอบถามปลายปิด

4. วิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจในการท่องเที่ยว โดยใช้ค่า ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (S.D.) เพื่อวิเคราะห์ตัวอย่างและปัจจัยข้อมูลทั่วไป ของตัวอย่างและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกแหล่งท่องเที่ยว

2. การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจในการท่องเที่ยว โดยวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไปเพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Fisher's Least Significant Difference (LSD)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67.80) โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอายุ 26 - 35 ปี (ร้อยละ 35.20) โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 56.00) โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวตัวอย่างส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพพนักงานบริษัท (ร้อยละ 27.50) และโดยกลุ่มนักท่องเที่ยวตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 10,000 - 15,000 บาท (ร้อยละ 28.80)

ในด้านแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม ด้านส่วนบุคคล ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านอารมณ์ โดยรวมมีแรงจูงใจในระดับมากทุกด้าน ($\bar{x} = 3.74$) กลุ่มนักท่องเที่ยวตัวอย่าง

มีแรงจูงใจในด้านวัฒนธรรมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$) กลุ่มนักท่องเที่ยวตัวอย่างมีแรงจูงใจในด้านส่วนบุคคลอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$) กลุ่มนักท่องเที่ยวตัวอย่างมีแรงจูงใจในด้านการพัฒนาตนเองอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$) และกลุ่มนักท่องเที่ยวตัวอย่างมีแรงจูงใจในด้านอารมณ์อยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$)

อภิปรายผล

ในการเปรียบเทียบ เพศ ของนักท่องเที่ยว ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แม้พบว่าผลการวิจัยพบว่าเพศของนักท่องเที่ยว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งโดยรวม และรายด้าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญเหลือ มีประวัติ และคณะ (2553) ที่ได้ศึกษาถึงเรื่องปัจจัยของแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวพระราชวังบางปะอิน ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ได้พบผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยของแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวพระราชวังบางปะอินของนักท่องเที่ยวชาวไทยแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยของแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวพระราชวังบางปะอินของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตาม เพศ ด้านวัฒนธรรม ด้านสถานภาพบุคคล ด้านส่วนบุคคล ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ มีปัจจัยของแรงจูงใจ ที่ไม่แตกต่างกัน

ในการเปรียบเทียบ อาชีพ ของนักท่องเที่ยว ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ในระดับอาชีพของนักท่องเที่ยว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยรวม พบว่า อาชีพ ของนักท่องเที่ยวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุชประวีณ์ ลิขิตศรีธัญญ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ส่วนใหญ่พบว่า มาท่องเที่ยว เพื่อเข้าชม สถาปัตยกรรม ความสวยงามของวัดไทย - จีน ที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ เช่น วัดไตรมิตร เข้ามาพักผ่อนเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และในส่วนของ การพบปะหรือ การแลกเปลี่ยนทัศนคติกับคนในแหล่งชุมชนกับความหลากหลายทางกิจกรรมของเยาวราชนั้น ยังมีอยู่ แต่ส่วนน้อย ดังนั้นภาครัฐหรือหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ที่รับผิดชอบควรส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยเน้นในเรื่องของเอกลักษณ์ที่โดดเด่นถือว่าเป็นช่องทางในการสนับสนุนการตลาดทางการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวเยาวราชต่อไป

2. ผู้ที่ดูแลสถานที่ถนนคนเดินเยาวราช ควรจะเพิ่มสถานที่จอดรถให้มากกว่านี้และควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลทุกแยกในเยาวราช เพื่อความปลอดภัยในการข้ามถนนและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว

3. ผู้ประกอบการหรือองค์กรในเยาวราช ควรที่จะมีพัฒนาการในเรื่องของสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นและตอบสนองให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการมาเที่ยวในเยาวราช เพิ่มมากขึ้น

4. หน่วยงานที่ดูแลด้านการท่องเที่ยวของเยาวราช ควรที่จะมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนในท้องถิ่นสร้างกิจกรรมใหม่ ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อความหลากหลายของเยาวราช และเป็นการ

สร้างนวัตกรรมทางการท่องเที่ยวของย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เสริมสร้างการเรียนรู้ให้ ความรู้ เกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมไทย - จีน ย่านเยาวราชให้กับนักท่องเที่ยว

5. เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวในย่านเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ เพื่อดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยว และเป็น การตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน

6. จากการวิจัย คณะผู้วิจัยได้มีแนวคิด อยากรู้ให้ภาครัฐและภาคเอกชนได้เข้ามาช่วยสร้าง ห้องน้ำสาธารณะเพิ่ม และที่นั่งพักผ่อนเพิ่มด้วย เพื่อให้ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว ย่านเยาวราชได้รับการอำนวยความสะดวกสบายเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาเก็บข้อมูล ควรมีการศึกษา แหล่งท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชได้อย่างแท้จริง

2. จากการศึกษาข้อมูลของแรงจูงใจในครั้งนี้ อาจมีหลายปัจจัยที่ผู้ศึกษาไม่ได้ทำการศึกษา ดังนั้น ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไปควรที่จะศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว สามารถพัฒนา การท่องเที่ยวในย่านเยาวราชได้อย่างยั่งยืน

บรรณานุกรม

- กิตติ โล่เพชรรัตน์. (2554). **ต้นตอานาณลูกหลานจีนในสยาม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ก้าวแรก.
- ชลธร วงศ์รัศมี. (2556). **กรุงเทพฯน่ารู้ ตอน ย่านเก่า เล่ากรุง**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- แรงจูงใจ Motives การจูงใจ Motivation. (2556). **ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจและการจูงใจ**. ที่มา: <https://www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm> สืบค้นเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2560
- นุชประวีณ์ ลิขิตศรีธัญย์. (2558). **แรงจูงใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี**. การประชุมวิชาการระดับชาติ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- บุญเหลือ มีประวีติ และคณะ. (2553). **ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวพระราชวังบางปะอินของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล. (2553). **การศึกษาทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรา ชินโพธิ์คัง. (ม.ป.ป). **ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**. ที่มา: <https://mai18phatthra.wordpress.com/ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/>. สืบค้นเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2560